

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko (...) **Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 287 złotych (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę akcyjną z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2016/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lipca 2018 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 965,55 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 30 września 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 01 marca 2017 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowana zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajęła u powoda pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu przez 5 dni została wystawiona faktura o numerze (...) na kwotę 1 457,55 złotych brutto (według stawki w kwocie 237 złotych netto za dobę), a następnie poszkodowana zawarła umowę przelewu powyższej wierzytelności z poprzednikiem prawnym powoda – (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(...) Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 492 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 lipca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4923/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że zastosowana przez powoda stawka za najem pojazdu jest rażąco wygórowana, a nadto, że poszkodowana naruszyła obowiązek minimalizacji szkody. Pozwany wskazał bowiem, że osoba zgłaszająca szkodę – M. P. został już w dniu 03 marca 2017 roku poinformowany drogą elektroniczną na wskazany przez niego adres mailowy o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego zorganizowanego przez ubezpieczyciela i wysokości stawek czynszu najmu, do których może zostać zweryfikowany koszt wynajmu w przypadku wynajęcia pojazdu we własnym zakresie, zaś najem pojazdu przez poszkodowaną nastąpił dopiero około półtora miesiąca później.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 marca 2017 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do B. P..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 03 marca 2017 roku M. P. – mąż B. P., działając z jej upoważnienia, zgłosił (...) Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. telefonicznie szkodę w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W czasie rozmowy telefonicznej wskazał on do kontaktu swój numer telefonu oraz swój adres mailowy (...) informując, że „on się bardziej na tym zna niż żona”.

Podczas rozmowy telefonicznej M. P. poinformował, że będzie potrzebna skorzystania z pojazdu zastępczego na czas naprawy, po czym uzyskał informację od przedstawiciela ubezpieczyciela, że dopiero, jak pojazd będzie w zakładzie naprawczym, można skontaktować się z ubezpieczycielem, który zaproponuje kwotę odstepnego albo jakieś inne rozwiązanie.

Na wskazany adres mailowy (...) w dniu 03 marca 2017 roku (...) Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przesłał poszkodowanej informację, że w związku z brakiem możliwości korzystania z własnego pojazdu na czas likwidacji szkody istnieje możliwość zorganizowania przez ubezpieczyciela pojazdu zastępczego, w ramach którego zapewnione jest udostępnienie pojazdu zastępczego w ciągu 24 godzin od momentu otrzymania zgłoszenia i w miarę możliwości – uwzględniane są potrzeby związane z rodzajem i klasą pojazdu, zaś całość kosztu związanego z wynajmem pojazdu pokrywa ubezpieczyciel, a cały proces najmu pojazdu zastępczego nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi formalnościami.

Nadto poinformowano, że w przypadku zdecydowania się na wynajem pojazdu zastępczego przez inną firmę, ubezpieczyciel pokrywa tylko ekonomicznie uzasadnione koszty stanowiące normalne następstwo zdarzenia, w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu oraz zastrzeżono prawo weryfikacji stawek czynszu najmu, jak i okresu korzystania z pojazdu zastępczego, zgodnie ze wskazanym cennikiem, w tym w odniesieniu do pojazdów klasy C (np. F. (...)) – w kwocie 80 złotych netto za dobę.

Wskazano również dane kontaktowe (telefoniczne i mailowe).

nagranie zgłoszenia szkody – k. 69 akt, wydruk wiadomości mailowej wraz z potwierdzeniem jej nadania – k. 65-66 akt, zeznania świadka M. P. – protokół rozprawy z dnia 15 kwietnia 2019 roku – k. 117-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:55-00:16:47)

Ani B. P. ani M. P. nie kontaktowali się z (...) Towarzystwo (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. pod wskazanym numerem telefonu ani mailowo celem ustalenia szczegółowych warunków najmu pojazdu zastępczego.

zeznania świadka B. P. – protokół rozprawy z dnia 27 marca 2019 roku- k. 109-110 akt, zeznania świadka M. P. – protokół rozprawy z dnia 15 kwietnia 2019 roku – k. 117-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:55-00:16:47)

W dniu 18 kwietnia 2017 roku uszkodzony pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został oddany do naprawy do warsztatu naprawczego prowadzonego przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. – autoryzowanego serwisu pojazdów marki F.. Naprawę pojazdu zakończono w dniu 21 kwietnia 2017 roku i poinformowano o tym właściciela. Pojazd został odebrany w dniu 22 kwietnia 2017 roku.

niesporne, a nadto: protokół naprawy pojazdu – k. 30 akt

W dniu 18 kwietnia 2017 roku B. P. wynajęła od (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pojazd zastępczy marki F. (...) oraz zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 22 kwietnia 2017 roku.

umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 31-32 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 33 akt, upoważnienie – k. 25 akt, protokół zdawczo – odbiorczy – k. 34 akt, cennik – k. 35 akt, oświadczenie – k. 36 akt

W dniu 30 czerwca 2017 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił B. P. fakturę o numerze (...) na kwotę 1 457,55 złotych brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 5 dni (po stawce w kwocie 237 złotych netto).

faktura – k. 34 akt

(...) Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił „(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w kwocie 492 złotych uwzględniając 5 dni najmu pojazdu zastępczego i stawkę w kwocie 98,40 złotych brutto.

niesporne, a nadto: potwierdzenie przelewu – k. 40 akt

W dniu 30 kwietnia 2018 roku(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarł z (...) spółką akcyjną z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności m. in. w kwocie 965,55 złotych wynikającej z faktury o numerze (...).

umowa sprzedaży wierzytelności – k. 7-11 akt, zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 17-19 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Odnośnie cenników załączonych przez strony, to Sąd odmówił dania im wiary. Pomijając częściową nieczytelność wydruków przedstawionych przez powoda, Sąd zważył, że pochodzą one od wybranych przez strony podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż strony przedstawiły jedynie te cenniki, które stanowiły poparcie ich twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za najem pojazdów zastępczych stosowanych przez inne podmioty w okresie likwidacji przedmiotowej szkody.

Sąd uwzględnił pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne – na zeznaniach świadka B. W. w zakresie, w jakim potwierdziła ona umocowanie męża – M. P. do zgłoszenia szkody i zajmowania się tą sprawą w toku postępowania likwidacyjnego.

Odnosząc się do zeznań M. P., to Sąd oparł się na nich w zakresie, w jakim świadek potwierdził prawidłowość adresu mailowego (...). Wprawdzie świadek nie pamiętał, ażeby otrzymał na ten adres od ubezpieczyciela informację o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego i akceptowanych stawkach najmu w przypadku jego zorganizowania we własnym zakresie, niemniej jednak mając na uwadze, że wskazany adres mailowy był adresem prawidłowym, uznać należało, że informacja taka została do adresata wysłana, tym bardziej, że jak wskazał świadek z uwagi na ilość otrzymywanych wiadomości mailowych część tych wiadomości – w ocenie świadka nieistotnych, czy nieskierowanych do niego – świadek usuwał bez zapoznawania się z ich treścią.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2019 roku Sąd oddalił wniosek powoda o zobowiązanie zakładu naprawczego do udzielenia informacji co do prawdziwości arkusza naprawy oraz o zobowiązanie tego podmiotu do przedłożenia pisemnej informacji dotyczącej zestawienia czynności podjętych w toku naprawy pojazdu, mając na uwadze, że czas naprawy pojazdu wpływający na okres najmu pojazdu zastępczego nie był w sprawie sporny (pozwany uwzględnił bowiem cały okres najmu pojazdu zastępczego), a także że stanowiłoby to naruszenie zasady bezpośredniości i prowadziłyby do obejścia przepisów o dowodzie z zeznań świadków. Nadto powód nie wykazał, ażeby zwracał się o uzyskanie powyższych informacji uszczegóławiających przebieg naprawy i doznał w tym zakresie jakichkolwiek trudności, a rolą Sądu w kontrydiktoryjnym modelu procesu nie jest wyręczanie strony w poszukiwaniu i gromadzeniu dowodów na poparcie jej twierdzeń.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego uznając go za zbędny w świetle ustalenia, że poszkodowania B. P. naruszyła ciężący na niej obowiązek minimalizacji szkody.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 965,55 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 30 września 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu w zakresie wysokości stawki najmu zarzucając jej rażące wygórowanie oraz podnosząc zarzut naruszenia przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W

związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanego.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanej B. P. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 01 marca 2017 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Odnosząc się natomiast do zarzutu pozwanego dotyczącego naruszenia przez poszkodowaną ciężącego na niej obowiązku minimalizacji szkody poprzez wynajęcie pojazdu w wypożyczalni stosującej wyższe stawki aniżeli wskazane poszkodowanemu przez pozwanego, w ocenie Sądu zarzut ten uznać należało za uzasadniony.

Jak wynika z nagrania telefonicznego zgłoszenia szkody z dnia 03 marca 2017 roku M. P. – mąż poszkodowanej, działając z jej upoważnienia, zgłosił pozwanemu szkodę w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wskazał do kontaktu swój numer telefonu oraz swój adres mailowy (...). Podczas rozmowy telefonicznej M. P. poinformował również, że będzie potrzebna skorzystania z pojazdu zastępczego na czas naprawy, po czym uzyskał informację, że dopiero, jak pojazd będzie w zakładzie naprawczym, można skontaktować się z ubezpieczycielem, który zaproponuje kwotę odstępnego albo jakieś inne rozwiązanie. Jednocześnie Sąd zważył, że jeszcze tego samego dnia na wskazany adres mailowy pozwany przesłał poszkodowanej informację, że w związku z brakiem możliwości korzystania z własnego pojazdu na czas likwidacji szkody istnieje możliwość zorganizowania przez ubezpieczyciela pojazdu zastępczego, w ramach którego zapewnione jest udostępnienie pojazdu zastępczego w ciągu 24 godzin od momentu otrzymania zgłoszenia i w miarę możliwości – uwzględniane są potrzeby związane z rodzajem i klasą pojazdu, zaś całość kosztu związanego z wynajmem pojazdu pokrywa ubezpieczyciel, a cały proces najmu pojazdu zastępczego nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi formalnościami. Nadto poinformowano ją, że w przypadku zdecydowania się na wynajem pojazdu zastępczego przez inną firmę, ubezpieczyciel pokrywa tylko ekonomicznie uzasadnione koszty stanowiące normalne następstwo zdarzenia, w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu oraz zastrzeżono prawo weryfikacji stawek czynszu najmu, jak i okresu korzystania z pojazdu zastępczego, zgodnie ze wskazanym cennikiem, w tym w odniesieniu do pojazdów klasy C (np. F. (...)) – w kwocie 80 złotych netto za dobę. Wskazano również dane kontaktowe (telefoniczne i mailowe).

Nie budzi wątpliwości, że poszkodowany ma na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473) obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc, że wydatki na

najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego.

Jednocześnie Sąd zważył, że powód nie zdołał wykazać, że w sprawie zachodziły szczególne potrzeby po stronie poszkodowanej uzasadniające nieskorzystanie z propozycji pozwanego. Powyższe zaś w ocenie Sądu przesądza o naruszeniu przez poszkodowaną obowiązku minimalizacji szkody i powoduje, że wynajęcie pojazdu od powoda przy zastosowaniu wyższej stawki (w kwocie 237 złotych netto), nie może zostać uznane za zasadne. W sytuacji bowiem, gdy poszkodowana nie interesowała się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą wynajęcia pojazdu zastępczego we wskazanych wypożyczalniach albo w innych, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę, a następnie wynajęła pojazd za kwotę wyższą, to takie zachowanie poszkodowanej ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody (z uzasadnienia pytania prawnego w sprawie o sygn. akt III CZP 20/17). Na uwadze mieć również należy, że pozwany zawiadomił poszkodowaną o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego i miało to miejsce już w dniu 03 marca 2017 roku, a zatem na prawie półtora miesiąca przed wynajęciem pojazdu przez poszkodowaną od powoda. W takiej sytuacji, gdy poszkodowana zdecydowała się na naprawę pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji jakiś czas po jej zaistnieniu, a więc nie działała pod presją czasu, czy zdenerwowania zaistniałym zdarzeniem, nic nie stało na przeszkodzie, w ocenie Sądu, choćby próbie zainteresowania się ofertą pozwanego i ewentualnym ustaleniem zasad najmu. Powód nie wykazał przy tym, że poszkodowana podjęła taką próbę ustalenia z pozwanym szczegółów i dokładnych warunków najmu pojazdu zastępczego. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te jej nie odpowiadały, poszkodowana mogłaby w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni ją satysfakcjonujących. Oczywiście możliwa jest sytuacja, że nie mogłaby ona skorzystać z najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, bo np. zawarła już wcześniej (przed informacją od ubezpieczyciela) umowę najmu pojazdu zastępczego z innym podmiotem (nawet za wyższy czynsz niż oferowany przez ubezpieczyciela, co jednak nie dotyczy niniejszej sprawy), bądź proponowany pojazd nie spełniałby jakiś kryteriów istotnych dla poszkodowanej z uwagi na jego szczególne potrzeby, przy czym takie okoliczności w sprawie nie zostały przez powoda wykazane.

Podkreślić przy tym należy, że Sąd rozpoznający sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 08 grudnia 2016 roku (sygn. akt XXIII Ga 2060/17), w którym wskazano, że nie jest wymagane, aby ubezpieczyciel złożył poszkodowanemu ofertę najmu w rozumieniu art. 66 k.c., to jest zawierającą wszystkie opisane w tym przepisie warunki. Wystarczające jest bowiem przedstawienie tylko podstawowych zasad najmu przez ubezpieczyciela, a nawet sama propozycja takiego najmu, po której poszkodowany powinien podjąć inicjatywę zmierzającą do ustalenia interesujących go warunków najmu i w oparciu o nie podjąć decyzję, czy korzysta z propozycji ubezpieczyciela, czy poszukuje samochodu zastępczego na rynku będąc jednocześnie świadomym, że będzie zobowiązany do pokrycia kosztów wykraczających ponad te wynikające z propozycji ubezpieczyciela. Również wskazać należy, że dane przekazane w czasie rozmowy telefonicznej także nie muszą wyczerpywać przesłanek, które pozwalająby uznać je za ofertę w rozumieniu art. 66 k.c., wystarczające jest, że stanowią one informacje pozwalające poszkodowanemu powziąć wiedzę co do tego, że istnieje możliwość wypożyczenia pojazdu u ubezpieczyciela, a także co do tego, jaka jest orientacyjna stawka najmu. Na podstawie bowiem tych informacji poszkodowany może uzyskać przekonanie, że w istocie stawka ta jest znacznie niższa od tej, którą ustalono w umowie najmu zawartej z powodem (tak Sąd Okręgowy w Szczecinie w wyroku z dnia 08 grudnia 2017 roku, sygn. akt VIII Ga 422/17).

W tej sytuacji roszczenie powoda o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowaną B. P. w zakresie przekraczającym wysokość stawki najmu pojazdu zastępczego uznaną przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie, poszkodowana bowiem swoim zachowaniem, tj. zaniechaniem jakiegokolwiek inicjatywy w celu sprawdzenia warunków najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, przyczyniła się do powiększenia szkody wynikającej z tego zdarzenia w zakresie dochodzonym niniejszym pozwem.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż powód nie zdołał wykazać, ażeby pozwany (...) Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu ponad uznaną przez ubezpieczyciela kwotę 492 złotych (stanowiącą iloczyn 5 dni okresu najmu pojazdu zastępczego oraz stawki w kwocie 98,40 złotych brutto (wartość odszkodowania w kwocie brutto nie była w procesie sporna).

Mając na względzie powyższe rozważania, w ocenie Sądu żądanie pozwu nie zasługiwało na uwzględnienie, wobec czego na podstawie art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 362 k.c. w zw. z art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473) w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario, Sąd powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda jako strony przegrywającej proces na rzecz pozwanego zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 287 złotych (kwota 270 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej). Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył także powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 08 maja 2019 roku